

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
У СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
—
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

wywołanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa, przewidziane w § 21 stat. druk. z 17. XII. 1862 drpp. Nr. 6 z 1863 tj. zasądzenie za przerobienie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wyimówkami wyżej cytulów ma na celu ad 1) nieprawdziwymi twierdzeniami przekraczaniem faktów poniżyć w powadze zarządzenia Izb administracyjnych, pod względem ich urzędowania zakresie obowiązków czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem publicznym, oraz nadzoru w sprawach gospodarczych, imputując tym władcom niegodność z prawem poprowadzenie i działalność skierowaną rażąco na zmniejszenie ruskich kooperatyw na Wołyniu, ad 2) uciążliwie narazić i dokumentów śledczych przed ukonfiskowaniem doznać, i zaniżyć z nich na rozprawie głównej zobowiązany. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. 2, jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione, — razodniaczony. W Medynkach wr. Protokulanci Dr. B. Jelech wr. Za zgodności: Lipanowicz, starszy sekretarz.

В разі потреби найде вчительство, незаймете у своїх школах, працю в школах іншої категорії.

Крім цих офіційних інформацій маємо ще приватні, що середні державні школи мають дозвіл замість I класу отворити рівнорядні

відділи III і IV класи, щоб дати працю своїм учителям. Також деякі державні семінарії, які мають бути скасовані, переміняються на гімназії нового типу. Варта би і нам над цим призадуматися.

Д. К.

СПЕКУЛЯЦІЯ І ЗЛОЧИН.

ПІСЛЯ ВБИВСТВА ПРЕЗИДЕНТА ДУМЕРА.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 8. травня 1932.

Тільки будучина, а не якебудь апріорне міркування за чи проти, зможе показати, чи ідея радянської п'ятилітки була ідеєю геніальною й благодатною, чи навпаки, невимовно катастрофальною й злочинною. Тільки будучина, може вже недалека (бо що таке в історії народів 10, 20 чи 30 років?) покаже світові: чи оплачувані неймовірними жертвами й щоденними терпіннями п'ятиліткою зусилля справді перетворять одну п'яту частину земельної поверхні, від Збруча по Тихий Океан, а довголітньою й пасивною кольонію західного капіталізму промислового й фінансового та самовистарчальний, активний, господарський організм, та й чи вони справді піднесуть бодай приблизно на американський рівень життєву стощу народів і людей Радянського Союзу, чи навпаки — п'ятиліткою почини покінчатися невимовною катастрофою навіщеного ним великанського організму господарського, масовим голодуванням і вимиранням півтора сотні мільйонів нещасних жертв маянської ідеї. Поки що, сьогодні ніхто цього передбачити не в силі, а всякі пророчення, однаково чи за, чи проти, уявляють собою не що інше, як думкові комбінації, менше або більше дотепні. Одно тільки певне: що по тому боці Збруча діються річч і відбуваються суспільно-господарські спроби, від удачі чи невдачі яких залежатиме такий чи інакший уклад обличчя цілого людства, передовсім білого, в найближчому періоді нашої будучини.

Річ очевидна, що п'ятиліткою процеси Радянщини вже тепер, дарма, що їм ще далеко до кінцевої розв'язки, викликають у Західній Європі не тільки шораз ширшу й глибшу моральну крізу, тобто крізу особистої етики й суспільного світогляду, а й особливі соціальні явища. Одному з таких явищ, вирослих на тутешньому париському ґрунті хочемо сьогодні коротко придивитися. Бо, як побачите, воно цікаве з різних точок погляду, навіть з нашої, української, а то ще й краєвої.

Ще не проминув був перший рік першої п'ятилітки, а вже наче гриби після дощу, виросла в Парижі ціла нова баста рос. виансуювачів п'ятиліткових починів — „російських“ у значинні не так національному й племенному, як у значинні державному: це люди всілякої віри й народності, особливо жиди й вірмени, але й великороси й „малороси“, яких вже спільне походження з

колишньої царської імперії. Їх автомобілі й вілли, їх любовничі й їх шампанські „вечеринки“ займають видне місце у світовій столиці розривок. Ці люди живуть і багатіють з невичайних джерел доходів: з убивств, з повстань, з замахів, з ворохобень. Кожним разом, коли Сталін гине з руки революціонера, коли Кремль вилітає в повітря, коли Троцький на чолі армії вертається в Радянщину, коли мужики „матушки Расей“ підіймаються, щоб скинути „ярмо жидівське“, або коли на Україні „спалахає вогнем повстання“ проти московського наїздника, — париські учасники всеросійської чорної біржі зав'язують вранці швидше ніж звичайно вуали своїх заворотників і що боржій линути до своїх бур: бо день цей заповідає їм багаті жинва.

Шнурком поспішають тоді дня до їх бур усякі підприємці, фабриканти, експортери і їх представники, а в кишені кожного з них зложено один (або й більше) радянський вексель, виданий котроюсь з установ „Віншторгу“ на покриття ціни купна машин і товарів, проданих фабрикантами американськими, французькими або австрійськими і платних за три, шість, де вять місяців. Фабрикантам гроші потрібні раніше речинця платності і вони вже перед тим говорили були про це з представниками чорної біржі; однак нині, прочитавши в ранішніх газетах телеграми з Риги, Варшави чи Букарешту про швидкий упадок більшовиаму, вони наполохалися і всі наперегоні поперли есконтувати векслі.

— Та ви мені прирекли були есконтувати по 22 проц! — жалкується один з них.

— Я хотів би друже мій, з цілого серця, але певже ви не читали нинішньої ранішньої газети? Що? Так, бачу, що ви читали, але ви думаєте, що я ще її не читав. Як? 20 проц? А в газеті стоїть, що червона армія зворохобилася, що в Кронштаді повстання, що Україна в огні! Дивіться, ось вам телеграма з Букарешту: власний кореспондент доносить, що цілу ніч чути було гарматню пальбу по пловж бесарабського кордону. 20 проц! Я не прийняв би сьогодні совітського вексла і за 100 проц.

Збентежений підприємець просить, благає, предкалає 25, 30, 35 проц.

— Ні, за ніяку ціну!

Він відвертається і відходить у другу кімнату. Збирається відійти й невдачний клієнт. Однак ледь останній дійшов до порога, а перший його відікає:

— Чуєте, ви старий клієнт, і я волю втра-

тити на вас, ніж утратити вас: нехай втрачу! Есконтую ваш вексель на 45 проц...

Іншими словами, наш „землячок“ платив 55 тисяч франків чи доларів за вексель на 100 тисяч, виставлений радянським „Торспрахством“ і платив за 6 проц. французькому, американському чи якому іншому фабрикантові, якого захищає державна гарантія, за доставку машини електричних чи інших для п'ятиліткового плану. „Землячок“ (переважно мойсеевої віри) старанно склав цей вексель до огнетривкої каси, та й супокійно жде речинця платності — кілька місяців. Тоді він його інкасує, а „попрацювавши“ таким способом кілька років, він набиває собі кишені, купує авто, набирає любовниць, тощо. Одним словом, розживається завдяки хронічним, періодичним і спорадичним „звісткам“ про „упадок більшовиків“.

Як сказано, велика більшість цих пасивних спекулянтів на розпускуваних в Варшаві чи Букарешті „автентичних“ звісток про події в Радянщині — колишні російські громадяни. Це публіка дотепна. Нехай собі інші землячки-

Щоденне вживання

мильця до зубів Одоль не є коштовне, бо одне мильце вистарчає на кілька тижнів. Мильце Одоль дістанете в алюмінієвих коробках. Запасові мильця продають усюди.

емігранти заробляють сухий кусник хліба, продаючи по вулицях переважки до черевиків, або граючи по кабарегах на баладаїці чи бандурі — наші хитруни живуть і багатіють з „автентичних“ звісток про убивство Сталіна, повстання на Україні, ворохобні на Кавказі, тощо.

А що звістки такі не падають з неба, то приходить їх — фабрикувати, а фабрикувати — відповідно розповсюджувати: без цього послідаті радянських векслів не поладалиб у паніку та й не позбувалися би цих векслів за півдармо. Отже проворні біржевники подбали за організацію відповідних „телеграфічних агенцій“ по різних Ригах, Букарештах, тощо, і відповідних „інформаційних бур“, помазаних на всілякі можливі національні краски. Вони й підпомагають усякі „національні уряди“ — грузинські, російські, татарські, молдавські, тощо з їх міністрами, атаманам, дипломатами, з їх органами, з їх „арміями і фльотами“: вся ця публіка живе — іноді і незле — з „повстань“ проти більшовиків, а вже найкраще вижуть собі ті, котрі тягнуть за шнурки всю ту машину, тобто сподвижники чорної біржі в Парижі.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 13. ТРАВНЯ 1932.

МИКОЛА ГОЛУБЕЦЬ.

5)

СТИЛЬ МАЗЕПИ.

(Докінчення).

Стіни Троїцької церкви не розплановані вже по архітектурно-монументальним правилам афонської „Ермії“, але засіяні незв'язаними поміж собою картинками, в яких свобода композиції й змагання до реалізму йдуть навазаводи з розкішно зорчатих одягів та інтенсивністю кольориту. Типи облич, узори на одягах священників, архітектурні й пейзажні тла суто українські, тут і там приходить ще до слова традиційний розподіл. (Тайна Евхаристії зображена на запрестольній стіні), але нема вже тут ні сліду з старої канонічної догми. Давню еретичність поstateй, умовність форм і рухів зайняло життя давне краси й привабливості.

„Тут рум'янець, якого не жалують, багровіє справжньою кров'ю, викликаючи в пам'яті поневолі тіла Рубенса. Зате наскрізь самобутно, з ярко виробленим налетом місцевого декоративного сизку, виводяться засіяні ясным цвітним рисунком ризи, де в багатому, сміливому, кольоритному акорді зливаються білі, червоні й зелені тони“.

„Поруч із „Собором Апостолів“, сценою вишненою серед італіанізованого краєвиду з декоративними руйнами, або з „Виглядом торговців з храму“ де та сама італійська „класичність“ сходиться з голандським уже натуралізмом у передачі типовості деяких голів, є композиції, де старі, засвоєні форми збережені майже незмінними“.

„Такою традиційною композицією є „Собор отців церкви“ — традиційні пози, суворі обличчя, а в парі з тим яке багатство форм звіринного світа, що копошиться побіля ніг святих! Слони, малпи, верблюди, пави, а навіть повногруді, нагі русалки!“... (Е. Кузьмин: Ньсколько соображений по поводу уничтоженных и уцелевших памятников старин в К. П. Лавр'я „Искусство“ — Київ 1909).

„Тут — візантійські гори з розколинами, перемінялися в природню горбокувату країну, схематичні походи на мітані дерева — в живу рослинність, сухі, аскетичні постаті святих в повні життя, величні групи праведників, первісний, лінійний і тільки кольорований рисунок — у малярство з світлотінню“ (К. Шероцький).

Жертвою реставраційного вандалства 90. рр. м. в. впади м. і. прецікаві суто-малярські портрети „киторів і благодітелів“, якими були покриті стіни великої церкви К. П. Лаври. Уявлення про їх стиль і виконання можемо набрати із швидко знятих перед їх знищенням світлин. Доброді і фундатори К. П. Лаври були тут зображені в увесь ріст, фактура мальовил була суто малярська, при чому помітні були різниці в підході до поодиноких постатей, залежно від становища, яке займали вони в суспільній ерархії. Салозрозуміло, що псевдо-портретними апокрифами були тут зображення князів з роду Руриковичів та Гедиміновичів, монументальними й еретично-непорочними були зображені старші церковні достойники, але чим ближче до нас, тим живішими ставали портрети, тим більше находилося руху й життя в їхніх посталях та виразу й індивідуальності в обличчях. Такий прим. портрет Петра I міг би служити зразком тогочасного пам'ятно-репрезентативного портрету.

З іще більшим розмахом ніж до стінопису вилилися нові форми й естетичні ідеї до станкового малярства Мазепиної доби. Пам'ятників цього малярства збереглося доволі багато, але більшість зпоміж них ще необхідна науково й не скласифікована. Всеж таки ми є в спроможності підмітити бодай кілька зразкових для малярства Мазепинської доби пам'яток.

Одним з старших зразків цього малярства, бо датований часами гетьмана Самійловича, але посередно зв'язаний з особою Мазепи, є образ Воздвиження Чесного Хреста, що хоч східно-українського походження, невідомою дорогою дістався до церкви в Ситихові під Львовом, а відтіля до збірок львівського Національного Музею.

Покійний П. Холодний публікуючи його в розшифровуючи в „Старій Україні“ (1925) звернув увагу на архаїчність перспективного й іконописного підходу його автора, при рівночасній його формальній малярськості, побутовій і його тематики й реалізм порівняного підшукування персонажу. На цій картині, яка стала на межі поміж старою іконописною й наближаючим малярством, в крузі зображених осіб пізнав бл. п. Холодний не тільки гетьмана Самійловича, митроп. Четвертинського і інші дієві особи історичного моменту підніснення української церкви московському патріархату (1676.) але й Івана Мазепу, тодішнього гетьманського ошула. Надзвичайна на цьому образі група співаків на хорах з мішанськими чубами й козацькими оселедцями, що в доволі характеристичних, реально зображених рухах, співають з нот. Є це один з вишкочених зразків реально-жанрового малярства тої доби, що попереджає переверт мистецьких понять до яких дав почин Мазепа.

Львові, Італіяця Шортіно й англійця Шерпауд, яких проекти нагороджено в конкурсі на пам'ятник Шевченка в Києві. Беклемішев, Антокольський, Левандовський, Марконі, Батоніський й ціла низка підрядних виключно неукраїнських майстрів кам'янів входила в гру навіть при завданні різьбарського домодільного промислу, не кажучи вже про трафаретні, хоча й не позбавлені претенсій наробники, яких виконавцями були донедавна виключно чужинці. І щойно останніми часами почало і в цій занедбаній ділянці нашої культури благословитися на краще. З'явилися українські різьбари — Трипільська, Паращук, Бринський, Ганришко, Ємець та інші, які давали підставу сподіватися, що назриваючи завдання української так дрібною як і монументальної різьби будуть у найближчому майбутньому розв'язувати українськими руками і в українському дусі...

II.

Весною 1916 р. помер у Львові найбільший з галичан — Іван Франко. Самозрозуміло, що першим відруком громадянства, яке стануло над домовиною Великого, була думка про частинне бодай сплатення довгу вдячності за його працю й творчість. А що ідея гідного заслуг І. Франка намогильника виявилася не тільки самозрозумілою, але здавалася найлегшою для здійснення, то нічого дивного, що зразу таки утворився громадський комітет, якого завданням було збирання жертв на будову пам'ятника, відбився широким відгомном по краю.

Але з першого кроку комітету виявилось, що настільки ясну й самозрозумілу ідею, не так легко здійснити, якби це могло здаватися. Недорозуміння української різьби з одного й невідготування ширших кол громадництва для вирішення суто мистецьких питань з другого боку, привели до того, що перший крок громадського комітету, хоча й подиктований найкращою волею, закінчився повною невдачею. Вистане приталати, що комітет, не орієнтуючись в тоді вже існуючому колі мистецьких сил, доручив виконання проекту на Франковий намогильник, не різьбареві, але маляреві, що хоч суб'єктивно почував спромогу взяти на себе таке завдання, а навіть готовився до конкурсу на пам'ятник Шевченка в Києві, об'єктивно не мав для цього найменших даних. У результаті втрачено багато цінного часу й грошей, щоби більше аніж десять літ після невдачного замовлення розписати конкурс на Франковий намогильник, притягаючи рівночасно до комітету будови пам'ятника фахівців, які при остаточній рішенні мали би право й обов'язок прийняти на себе відповідальність за нього.

Але й тим разом не поталанило комітетові. Конкурс був квантативно вдовольняючий, але якість надісланих проектів, викликала одне велике розчарування. Виявилось, що в диспропорції до різьбарів, найчисленніше взяли участь у конкурсі архітекти, при чому можна було ствердити, що коли молодші, неосвоєні з матеріалом учасники добували з себе, хоча й з марними успіхами, максимум енергії й уяви, старші, „рутинізовані“ мистці поставилися до справи легковажно, без сподівання в таких випадках завзята й амбіція. Остаточно речинець конкурсу продовжено, але з фатальним яскраво-несмачним „успіхом“.

Весною 1928 р. зібране журі, не маючи змоги признати першої нагороди ні одному із проектів, виріжило третьою нагородою проект, доставлений на конкурс одним з членів журі. Стався очевидний скандал, який був як слід освітлений і нап'ятований пресою, але в парі з тим він поставив комітет будови пам'ятника в невідомо таке становище. З одного боку дві тяжкі невдачі, а з другого боку престиж комітету в обличчя громадянства, яке самозрозуміло вимагало остаточної фіналізації справи. Минуло стільки літ, затрачено стільки енергії й коштів, а справа не посунулася ні одним кроком вперед, навпаки затьмарилася, а до того скомпромітовано такі самозрозумілі засоби в досягненні найкращої розв'язки, якими є в усіх культурних громадянствах — конкурси.

У становищі, якого комітетові було важко позбавитися, пробували вернутись до першої концепції якою було замовлення проекту на пам'ятник, тим разом уже в мистця, який би досюгочасною своєю творчістю давав запоруку успішності такого кроку.

Хтось із комітету звернувся з замовленням до різьбара українського походження й світової слави — Архипенка. На жаль, цей непоінформований точніше про характер пам'ятника виготовив наосліх рисунок архітектурного проекту, що розійшовся не тільки з засвоєним смаком комітету, але й формальними в таких випадках вимогами. Відкинули й черговий проект, який на замовлення комітету виконав різьбар Бринський. А тимчасом минав рік за роком, пропадали на експерименти з трудом зібрані фонди, а громадянство, не бачучи кінця справі, ослабло в своїй жертвенності й почався усклад-

нений ситуації явився на львівському ґрунті молодий й амбітний різьбар Литвиненко, що зважився запропонувати комітетові проект своєї концепції. Комітет поставився до молодого різьбара з повною прихильністю. Уповажнювали його до цього прихильні згадки преси про праці цього кандидата. Бажаючи остаточно наблизити справу будови Франкового намогильника до моменту здійснення, комітет, побоюючись некомпетентності свого складу, звернувся до цілої низки осіб близьких до мистецтва та до існуючих на львівському ґрунті мистецьких гуртів з проханням висловити свою думку про проект, який так у фотографічних знімках, як і в оригіналі став доступний для тих, що мали про нього висловитися. Так утворене журі підтримало комітет в переконанні, що проект різьбара Литвиненка, при деяких модифікаціях, надається до реалізації.

Камінь, який стільки літ тяжив на серці комітету впав остаточно й можливість заспокоєння вимог громадянства й сплатення довгу вдячності пам'яті Івана Франка стала вже остаточно пройденим етапом. Комітет ужив усіх заходів на те, щоби за можливо короткий час, замість орієнтаційного напису на могилі поета станув намогильник; молодий різьбар, захоплений успіхом, кинувся з гідним великого завданням завзяттям і амбіцією до остаточного оформлення свого проекту. Проект С. Литвиненка це тематично провідна для літературної творчості й громадянської праці Івана Франка ідея „Кам'янів“. Вона настільки переконуюча й популярна, що нічого легшого для мистця, як потрапити на неї й нічого більшого загрозового, як використувати її самозрозумілість, потрапити в банальний трафарет. Спасати мистця від невдачі може тільки абсолютно індивідуальний підхід до її розв'язки, не кажучи вже про повне опанування різьбарської техніки й зрозуміння для податливості, а в парі з тим і опору матеріалу. Щойно ставши безспірним паном усіх тих елементарних труднощів, отворює собі мистецький простір для формального втілення ідеї, при чому добір засобів вислову належить зовсім і тільки до нього. Молодість і амбіція мистця, повинні доконати свого — успіх у досягненні настільки почесного доручення, примусять його добути з себе все чого треба, щоби його твір став гідним намогильником Іванові Франкові.

Остаточно, по стільки труднощах і перепонах, стануло українське громадянство перед реалізацією Франкового намогильника. Комітет, який стільки літ дивився в тягар справи на своїх плечах, відійшов на бік — черга за мистцем, якому доручено здійснення монументу й за громадянством, яке мусить підпомагти матеріально його реалізацію. Хочу вірити, що як одно так і друге виявиться як слід із завдання й момент відкриття Франкового намогильника стане одним з чергових свят української культури.

Микола Голубець.

Жове більшовицьке звірство.

Румунська преса повідомляє з місцевості Тібінау про нову криваву масакру цивільного населення на радянському березі Дністра. Напроти Тібінау по радянському боці лежить місцевість Дубосари з православним населенням. В часі Великодніх свят люди з Дубосар, почувши голос дзвонів з другого боку Дністра, рушили під проповідом священника походом над сам берег ріки, щоби відправити богослуження під голім небом. Цей похід побачила кінна стежа більшовицької граничної сторожі і не зважаючи на дітей та жіноцтво, аrobила штурм на людей і портувала кільканадцять осіб. Незабаром наспіла друга більшовицька стежа й дала кілька салів до людей зі скорострілу. Число вбитих і тяжко ранених доходить до 100 осіб. Вбитих кинули адлячелі вояки опісля в ріку.

В цілій околиці над Дністром звірство більшовицької граничної сторожі викликало величезне обурення.

Револуція в Перу.

На перувійських воєнних кораблях „Альміранте Гран“ і „Бальоґезі“ вибухла революція моряків. Корабельні залоги увязнили старшин і виповіли урядові послух. Проти збунтованих уряд Перу вислав літаки, торпедовці й два підводні судна. Залога корабля „Альміранте Гран“ піддалася без бою, а „Бальоґезі“ вивисла білу хоругву після стопорення корабля.

В цілій республіці Перу оголосили стал облоги. Влада арештувала революційних провідників. У відповідь на це вибухли великі студентські демонстрації, які уряд алавив криваво. Військо зі скорострілами стереже державні будинки.

Японія відкличе всі війська зі Шангаю.

ТОКІО, 11. V. ПАТ. Японський уряд постановив до 30- днів забрати назад усі війська, які є в Шангаї. Це тому, щоби доказати, що Японія не має територіальних амбіцій. В Шангаї остане лише небагато моряків для безпеки японських горожан. Хоч є надія, що Китай приєднується до умовин перемир'я, Японія робить Китай відповідальним, колиб наслідком відкликання японських військ повстало нове безпечне положення в Шангаї.

Йонґ кандидатом на президента ЗЛ. ДЕРЖАВ.

НЮЙОРК, 11. V. ПАТ. „Ньюйорк Таймс“ повідомляє, що демократична партія висуває на становище президента Злуч. Держав кандидатом Овена Йонґа, автора Йонґового плану, колиб Розевельт не здобув потрібної більшості голосів на конвенції в Шікаґо. Думають, що Йонґ найвідповідніша людина для опанування тяжкого поточення в краю.

Радянське селянство у Сталіна.

Московська рада народніх комісарів зменшила, як відомо, скількість збіжжя, яку мають дати колхозні державним магазинам тільки під натиском великої делегації селянства. Явилася вона перед Кремлем і зажадала, щоби допустити її до самого Сталіна. Відділ чекістів пробував їх розігнати, однак вони не вступилися. Остаточно вибрана невеличка депутація удостоїлася послухання у червоного диктатора. Депутація

представила йому розпучливий стан селянства, яке з причини неврожаю та голоду не може виконати хлібозаготівлі на основі наказаного плану. Якщо уряд не зробить уступок, найдеться перед великим бунтом селян. Сталін скликав негайно політбюро, на якому й рішено піти назустріч селянським домаганням і зменшити на 300.000 пудів скількість збіжжя, яке мають доставити колхозні в цьому році.

Розвал радянського транспорту.

„Таймс“ довідується з Москви: Народи Андреева, народнього комісара шляхів з будівельним залізничним комісаром скінчилися створенням пістьох ревізійних комісій, що мають розслідувати стан транспорту в Радянщині та придумати способи, як його направили. Андреев заявив, що інтензивністю використання шляхів і числом табору радянські дороги пережали вже Америку (?). А проте планові цифри не вивинені, головню наслідком недовольного стану шляхів. Головна перешкода це низька якість шин, які доставляють радянські фабрики на Сибірі. Багато шин тріскає, заки їх уложать на лінії. В анні на пермській лінії тріскало пе-

ресічно по 10 шин на день. На шляху Ленінград-Москва трісло в лютім ц. р. 300 шин. Крім того взагалі відчувається велика недостача шин. Минулого року доставили шин половину з того, що передбачував план.

Комісаріат земельних справ ствердив, що наслідком слабкої роботи радянських шляхів план прохачування місцевостей, загрозених голодом, не виконаний навіть до половини. Зерно доставили на час до збірних точок на станціях, однак до 7. квітня воно лежало на місці, хотай на основі плану треба було доставити його в голодні сторони перед місяцем.

Горяча дискусія в райхстагу.

На засіданні німецького райхстагу 10. ц. м. йшла дискусія над проектом закону про амортизацію довгов. Ряд промовців домагався від уряду, щоби відмовити дальшій сплаті воєнного відшкодування. Остаточно урядовий проект прийнято в другому читанні 245 голосами проти 224 голосів гітлерівців, німецьких націоналів, комуністів, німецької трудової партії й ляндофольку.

Опісля райхстаг перейшов до властивої політичної дискусії, в якій гітлерівець Герінґ силь-

но атакував уряд за дотеперішню внутрішню й заграничну політику. Німеччина, сказав він, не буде наражена на втрати щойно тоді, коли 25 мільйонів гітлерівців стане на сторожі Данциґу і Східних Прус.

Відповідь йому міністр Гренер, зазначаючи, що уряд ніяк не може толерувати політичних військових організацій, якими є гітлерівські бойки. В часі його промови мало не прийшло до бійки між послами націоналістичними і лівими.

По широкому світі.

Бюджетний дефіцит Ірландської держави сягає цифри 1,400,000 фунтів.
В ініційний Манджурії китайські війська під команду ген. Маа побігли війська нової манджурської республіки.

Пісудський у вильні.

11. травня Пісудський з ад'ютантами поїхав до Вильни. Побуде там кілька днів. Візьме участь у військових іграх.

Відгук пері псеу населення.

Спростування станиславського воєводи.

Станиславський воєвідський уряд ч. 96/Смк Спростування переписних актів. Станиславський деп. 6. травня 1932. До Адміністрації і Ресурсів часопису „Діло“ у Львові. Рінок 10.

На підставі § 19 пресового закону з дня 17. грудня 1892 (ч. 6. В. д. з. за 1893 р.) воєвідський уряд просить в найближчому або черговому числі „Діла“ в приписаний спосіб помістити слідує спростування:

Не є правдою, наче би відповідали дійсному стану речей акти, піднесені в часописі „Діло“ ч. 248 з дати 18. грудня 1931 р. проти переписних комісарів які переводили П. переписний список населення в місцевостях: Вабищці, Підгороді, Фирлеві; Псарі, рогатинського повіту.

Зокрема не є правдою, наче у Вабищцях переписний комісар Хромицький не давав населенню до підпису переписних аркушів, наче в Підгороді переписний комісар не дозволив населенню перевіряти, чи перепис зроблено згідно з базисним поглибленим осіб, наче у Фирлеві переписні комісари виконували переписні аркуші зліпом, наче акції у Псарях не питали в населення його волі щодо вискування рідної мови.

Зате є правдою і це найшло вислів при нагоді спростування закладів, що містилися у чч. 240, і 251. „Діла“ з 1931 року, а саме, що П. зазначив перепис населення, який на підставі рекомендацій ради міністрів з дня 2. вересня 1931 (В. д. а. Р. П. ч. 80: пов. 626) відбувся на території станиславського воєводства, та між іншим на терені названих чотирьох громад — був переведений актидо з обов'язковими правилами перепису і інструкціями начальників властей та їхніх азовників чи переступлення устаткованих норм переписними комісарами, які переписали перепис на терені названих місцевостей, за малим місцям.

Це виразно стверджено на підставі вислідів докладних довідок, опертих в першу чергу на протоколярному переписуванні місцевого населення, яке своїми знаннями опрочкинуло актидо актів, даючи при цьому вислів своєму поклясти, що перепис відбувся згідно з базисним населенням, та на підставі докладної перевірки переписного апарату переписною владою, яка ствердила безпідставність поставлених закладів.

За воєводу: Яворський, начальник відділу.

ОСТАННІ ВІСТІ

ЕРІО СТВОРИТЬ УРЯД.

ПАРИЖ, 11. V. ПАТ. Новий президент Франції від п'ятниці житиме в Елізейській Палаті. През. Лебрен хоче створити кабінет респ. концентрації. Згідно з конституцією президент мусить візвати до Елізейської Палати людину довірену, яку ост. вибрали. Буде це Еріо. Йому поручить президент створити концентраційний кабінет. Дод. невідомо, чи соціалісти будуть співпрацювати.

РЕВОЛЮЦІЯ В ЮГОСЛАВІ.

Домагаються уступлення короля.

Віденські часописи принесли вістки з Югославії про змову старшин проти королівства та кор. Олександра. Бігородський уряд заперечив ці вістки, всеж згадана преса подає даліш подорожні: Військова влада арештувала багато старшин маріборської залоги, а також і по інших містах. Кажуть, що рев. рух захопив і цілі відділи військ. Змова є в зв'язку з тайною організацією „Чорної руки“, що існує від 1915, і вперше старалася переставити переворот і вбити тодішнього наслідника престолу, а теперішнього короля. Змовою кермував тоді полковник чер. штабу Дмитрович. Змову викрито й Дмитровича розстріляли.

Викрита змова постановила була проголосити республіку та перебудувати югос. державу на федеративну югос. народів. У Відні в давший адержується чутка, що кор. Олександр утік зі столиці. Е. теж вістки про бунт селян у Боснії. Осередком сел. руху є міста Приєзгор'є і Баня-Лука. В Приєзгор'є ок. 2,000 селян обсадили держ. будинки й ограбили крамничі. З Тузлів повідомляють, що 6. пос. сел. партії Тузлів утік із озброєними селянами в гори. Цей вісник є у зв'язках із іншими відділами, що

Відгук дня.

Офіційні зміщення.

МОТТО: Мене не запросили і я злий.

Культурні зв'язки між двома країнами бувають, бувають і будуть бувають. У нас так через Збруч — сиди я туди. Люди писали до себе, писали собі книжки, а то я навіть їдучи. Але це було в часах, коли західних гнобних царів, а східних цар. Короткий час після того вже я зв'язався не треба було налагоджувати, бо люди ходили мостами, владками чи вбрід, як по своїм подвір'ю.

А ще потім ні сиди ні туди. В західних а паспорт не дуже, а в східних, то хіба тубовість у Збруч і курком-курком аж до нас.

А щодо листів чи книжок, то тепер справа пішла труднолато. Пришле хтось „лістком“ листа, налагоджує значить зв'язки, а там і перестало. Переважно через зміну місця осідку. Сиди наприклад у Києві, а переїхав на Соловки. А там, як кажуть, ні паперу, ні чорнила, ні... охоти.

Тому, здається, й почалися офіційні „налагоджування“, „зміцнювання“, „поглиблювання“, чи як там.

Мав би ці офіційні спроби вже свою історію, своїх трьох пошукачів, одного відконтрсула і кілька разів компромісів.

Були часи, коли достовірники, запрошені до такого „налагоджування“ перли поспішним трамваем у сторону вулиці Набелля, аж магістрат мусів поїхати воян. Потім розповідали про „зміцнення“ і „налагодження“:

— Аж була хатація, перша кляса!

— А що говорили?

— Щось там хтось там говорив, але не було часу слухати. Кажу вам — перша кляса.

Булоб так і до нині, як би не людська злоба. Почав дехто підміхатися, писати, рисувати і офіційні „зміцнення“ порвалися. Остали тільки

в горах. З гір чути перестрілку. Замітне, що селянам проводять інтелігентів. Д-р Тупанянці студіював на париській Сорбоні. Він належить до еліти югосл. суспільності. Арештували провідника сел. партії д-ра Йовановича, за те, що на вічу домагався перебудови Югославії у федеративну державу.

ВЕЛИКА БУРЯ НА ЗАКАРПАТТІ.

Виноградники та сади знищені.

8. травня полудні лютувала велика буря над усією токійською околицею, над малярською прикордонною смугою, над Новим Містом біля Шаторії та над відомими виноградними громадами Торона та Селешка в окр. Кравітський Хлюмец на сх. Словаччині, даліше над містами Ужгород і Берегів. В Ужгороді падав град величини лісових горіхів і то тричі. За кілька хвилин виволокло виноградники на 80 проц. Шкоди є на 50 проц. Овочеві сади, що є саме в розцвіті, значно ушкоджені градом. В околиці Нового Міста біля Шаторії падав місцями град величини курячих яєць. Шкоди, заподіяні бурею, годі обрахувати.

НОВИНКИ

— БЮРА АДМІНІСТРАЦІЇ „ДІЛА“ ВІДЧИНЕНІ БЕЗ ПЕРЕРВИ ВІД ГОД. 9. РАНО ДО 6. ВЕЧІР.

— Українська робітня футер Юліана Гаушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46. 792-7

— Приймаю як давніше в моїх заведеннях при вул. Сігустський ч. 17 від 9—1 і 3—6. — На сс.

— Одинок українська пральня чистить хемічно — фарбує всяку гардеробу. Прання ковирців 20 сот. Е. Говиківич, Львів, Домініканська ч. 4. 1863 1—10

— Ровери краєві і закордонні найдешевше поручає Юліан Ломага, Львів, Вавола 11. 1—20

— З приводу смерті бл. п. Юл. Романчука Президія УНДО одержала письмо з висловом співчуття від о. д-ра Юрика, золочинського пароха, як колишнього учня Покійного.

— Пам'ятник Словачького посунулася будови пам'ятника Словачького посунулася значно вперед. Пам'ятник, що має стати перед міським театром виготовлює варшавський різьбар проф. Віттиг і будова, що потребує два роки, обчислена на 175,000 зол.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 855 00—855 50, австрійський 782 00—788 00, чеська корона 056 50—056 75, австрійський шилінг 105 00—110 00, румун. лей 005 00—005 50, французький франк 035 00—035 20, швейцарський франк 173 00—173 30, фунт стерлінгів 33 80—34 10 00, радянський червонець 000—000, німецька марка 212 30—212 60

ки найпривабливіші відвідини, заходили, чи заходили.

Але останніми часами перулася стара форма, хоч і в змінах ризах. Вже не гутіра, чи інформаційні сходили, а покла фільм радянського виробництва.

Хто любив тамтуди заходити аж відвідував. Так, то розумію. Політика тут ніяк не Фільма, виробництва... А що дають депо перекласти, то це в цілмі світі буває.

Але в запрошених не пішло тим разом так легко, як давніше. Багато не пішло, а дехто ще в у газети написав чому не влі.

Мені цікавіші ті, які йдуть, тому я їх питаю: чому?

Перший під руку попався юрист.

— Я, пане, студіюю їх конституцію. Кажу вам, скільки для правника цікаво! Дам я їм ли простудію!

Всім ясно, що щоби таку тяжку і замотану справу як конституційну розкувати, треба піти на одні нові фільми.

— Я їду з певним планом — говорив мені колишній кандидат на генерала. — Наполеон старався завжди планати докладно розв'язку воєни і тому побирав.

Дав Воже щастя і тобі, український наполеоне!

— А чи чому? — питає я економіста.

— Крива, як знаєте, є напів в цілмі світі. Ринки збуту амаліа, а продукції прийняла такі аномальні розміри, що насичення...

Точно за пів години я прийшов до слова:

— Дякую, моя поважання.

Виходить, що ми шукаємо ринку збуту на нашу продукцію. В тім випадку, здається, на продукцію віноку...

Кандидат на вченого поставив справу яко:

— Культурні зв'язки нам конче. Як вода, як повітря... Ми андидомо бо в них, а Адаміві Наук готова забути про галичан зовсім. І тоді що?!

Зовсім садино.

Тільки побільше фільмових показів, а справа піде гладко, як по леді на... Дніотрі.

Галактіон Чіпка.

Оголошення, оповістки, місцеві як і з провінції оголошуватимемо тільки за попередньою присилкою належитости. Незаплачені заздалегідь оголошення не будуть поміщені.

— Засіви поправляються. Головний статистичний уряд стверджує на основі даних, зібраних з початком травня, що стан засівів у Польщі в порівнянні зі станом з першої половини квітня поправився. Поправа відноситься головним до пшениці та жита. Найкраще представляється стан засівів у Східній Галичині і на Волині, найгірше на Поліссі, в Кравітщині та Келеччині. На протязі квітня скільки тепла була недостаточна для ростинної вегетації, наслідком чого вона спізнилася. Зате достаточна скільки вогкості вплинула корисно на стан озимин.

— Не кради по змозі! Жидівські діти, що ходять до середніх шкіл у Польщі, мають свій учебник реалії, друкований по гебрійськи і по польськи. Цей підручник затвердив і до шкілного ажиту поручаю міністерство віроисповідань і освіти. Переглядаючи цей підручник, читає спиною на семі заповіді божі. Всі християни знають, що ця заповідь заборонює, отже: не кради, не присвоюй собі чужої річч, не кривдь нікого на маєтку, не ошукуй і т. п. В жидівському підручнику стоїть інакше: при словах „не ошукуй“ додані слова: „оскільки моважеш“. Що жиди держаться подвійної моралі, пише з цього приводу „Г. Варшавська“, знаємо це всі добре. Однак чи міністерство освіти мусить на їхню інтерпретацію заповідей глядіти кривд пальці, не вже річ щонайменше спірна. А може влада виховує собі тим способом чесних податників?

— Знову арештували 6. посла Товарицького. Б. польського посла і львівського промисловця Товарицького (якого були арештували за надужиття в нафтовому т-ві) на днях аннулили бужиття на волю. Прокуратор спротивав ув'язненню Товарицького за кашцією 6,000 зол. і його знову арештували.

— Голодний віт. Львівські газети пишуть про такий випадок. До Львова приїхав зі села якийсь господар. Приїз на продаж дрова і бараболу. На вул. Зелений спинив віз і підійшов до якогось прохожого. Почав оповідати про себе. Від двох днів їдуть по місті. Не може продати ні дров, ні бараболу. Не має за що купити собі хліба. Голодує. „Хоч я віт — і тут назав своє село — витягаю руку по пару грошів на хліб. Я голодний... — і почав дихословити.

— **Пожемі.** В столоді Катерини Бойко в Буніці пов. Жовква вибухла пожежа, що знищила хату, господарські будинки та перекинулася на сусідні будинки Гриня Скоропада. Шкода 5.000 зол. — В Губкові пов. Костопіль згоріло 34 хати, господарські будинки, живий та мертвий інвентар. Страти оцінюють на 100.000 золотих.

— **Вбили вояка.** В Увислі пов. Копичинці хтось застрелив Василя Мостового, вояка 69 п. р. з Гнезна, що перебував дома на святочній відпустці. Вбивця досі не викрили.

— **Нешаслива пригода.** Михайло Гринів з Богородчан найшов над рікою Бистрицею запальник від ручної гранати. Принісши його до дому, пробував його розібрати й спричинив вибух, який тяжко його покалічив. Гринєва відставили до шпиталю в Станиславові.

— **9 депортованих з Аргентини.** До пристані Гвині причалив аргентинський корабель „Чако“ і висадив на беріг 9 депортованих, що походять з Польщі. Серед висаджених є 6 жидів, 2 поляки, 1 українець (волиняк) і 1 білорусин. Є ще ремісники, що після останніх заворушень в Аргентині найшлися на чорній листі аргентинської влади за приналежність до професійних союзів, які брали участь в протидержавних виступах. Польська поліція переведе дохочення в справі тих депортованих і оскільки вони провинулися чим проти Польщі, передасть їх слідчій владі, колиж ні, відставить до місця приналежності.

— **Приспівнені військові вправи в Радянщині.** Більшовицький уряд приспівнив з весною і веде майже на цілому просторі держави на великі розміри військові вправи, сполучені з таборуванням під голім небом. Одночасно відбувається гостра бранка, причому молодих вояків піддають наперед спеціальному політичному вихованню. Кожний новобранець мусить познайомитися з комуністичною програмою і щойно після розпочинається технічно-воєнна муштра. Ввели теж в життя при всіх військових частинах окрему установу „технічно-військовий гурток“, що має втворювати властиву боеву атмосферу.

— **Велика будівельна катастрофа.** З Ліону повідомляють, що французька влада рішила гарматами збурити до решти два 5-поверхові дома, що завалилися перед кількома днями. Кілька годин тяжка артилерія острілювала мури, хоч під звалищами знаходиться кілька десятків осіб, яких уважають пропащими. Довкола місця катастрофи вдержує порядок поліція і військово, недопускаючи кривних, що хотять ратувати погребаних і запевнюють, що вони ще живі.

— **Добровільні Робінзони.** Молодий берлінський лікар Фрідріх Ріттер і його жінка замешкали тому два роки на малім вулканічнім острівчику, що входить в склад Галапагоського архіпелагу й віддалений кількисот миль від південно-американського побережжя. Добровільні вигнанці ведуть на цьому острові, який вони назвали Флоресана, життя Робінзонів. Ріттер

і його жінка живляться овочами й яриною; за два роки вони ні разу не їли мяса ні хліба. В перших місяцях свого побуту на острові вони жили в невеличкій хатині, однак незабаром мусіли побудувати дім, окружений плотом для охорони перед дикими звірами. За той час Робінзонів відвідала тільки одна людина — приятель Ріттера, що приїхав моторним яхтом і привіз їм в дарунку малого осла. Подруги Ріттер сказали йому, що щасливі з такого життя, не тужать за цивілізацією і не думають вертатися назад. Вони нічим не зв'язані з рештою світа, який їм пригадує тільки іноді дим корабля, що перепливає далеко від Флоресани.

— **Щіплення проти віспи в Українській Порадні Матерей** при вул. Ходоровського 15. (бічна Лазаря) відбудеться в днях 16, 18 і 20 травня ц. р. від год. 3—4 попол. Мають бути щіплені діти по раз перший, уроджені по день 31. березня 1932, а по раз другий в 7. році життя. — **Управа Укр. Порадні Матерей.**

— **З Українського Лікарського Товариства.** В п'ятницю, 13. ц. м. в год. 19. відбудеться в домі Товариства при вул. Косцюшка ч. 5/1 вечір для шанування пам'яті бл. п. д-ра Івана Курівця.

— **На голодуючих гуцулів** зложив інж. Дутко у Львові 7 зол. і кличе: о. д-ра І. Чорняка в Інструку, д-ра Осипа Цюпка в Богуміні та інж. І. Олексюка у Збаражі.

Відоzwi й комунікати.

Кліматична Станція для шкільної молоді на Соколі.

Як минулого, так і цього року, організує Українське Гігієнічне Товариство в місяцях липні і серпні кліматичні станції для дівчат і хлопців, що, покинувши шкільні мури, мали б охоту виїхати в гори, аби там набрати сили і здоровля до дальшої праці. Кліматична станція розміщена на Соколі коло Підлютого (почта Перегінсько), в п'ятьох мешкальних будинках, на соняшній, мальовничій поляні серед лісів. Близько ріка Лімниця, довкруги прегарні терени для прогулюк, на самій поляні вибудована простора площа для спортивних вправ та ігор. Весело та з користю для здоровля зможуть діти перебути бодай кілька тижнів у горах — під умілим лікарським та педагогічним проводом. Повні енергії, сили, здоровля повернуть відти домів та легше їм буде перевести знова цілий рік у школі — при праці.

Лікарська опіка запевнена, харч п'ять разів денно. Оплата за час побуту 55 золотих — платна в трьох ратах: I. рата (20 зол.) платна до кінця травня (враз із зголошенням), II. рата — до 15. червня, III. рата платна по приїзді, на місці.

На кліматичні станції може їхати вся здорова молодь, котра потребує відпочинку в горах, почавши від 14. року життя. За зголошення на клім. станцію вважатиметься надіслання I. рати

оплати і лікарського свідоцтва здоровля (взір свідоцтва розішлють до шкіл). Кліматична станція для хлопців відбудеться в часі від 2. до 26. липня, а для дівчат від 27. до 22. серпня ц. р. Зголошення до хлопчачої Клім. Станції, враз із грошовими оплатами, просимо слати на адресу: Андрій Пясецький, Львів, Льва Сапиги 57. Зголошення для дівчачої К. С. приймає мр. Ганна Коренець, Львів, Хмельовського 15/III, а грошові оплати дівчачої К. С. складанкою П.К.О. (чек) ч. 149.000 до Земельного Банку Гіпотечного, Львів, вул. Словацького 14, з зазначенням „на Клім. Станцію“. Всякі точніші вказівки щодо особистого вираду учасників К. Станції, речиння збірки і т. п. подамо до відомо учасникам окремим об'їзником. Про залізничні знижки створюється кожний учасник К. С. до зал. станції Брошнів.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Лев Бучак: І. Змарнований Час. П. Реалізм пригоди Гната Надвірного. В-во „Віра і Наука“. Стр. 48. Форм. 16°.

Іван Крип'якевич: ІСТОРИЧНІ ПРОХОДИ ПО ЛЬВОВІ (з багатьма ілюстраціями). Накладом Т-ва „Просвіта“ у Львові. Львів 1932. Видання Т-ва „Просвіта“ ч. 771. Стр. 168. Форм. 8°. Мистецька окладка кисти арт. І. Іваниця.

Іван Мазепа: „ТВОРИ“. Вступна стаття й редакція м-ра Е. Ю. Пеленського. В-во „Дажбог“, Львів 1932. Ч. 3. ст. 32. — У цій брошурі передруквані „Дума“ гетьмана Мазепи, Пісня про чайку-небогу, Листи до Мотрі Кочубеєвни і псалма „Бідна моя головонька“, яку дехто приписує Мазепі. Автор у вступі дає коментарі до цих поем.

Зенон Бичинський: ІВАН ГУС. Львів, 1932, 3 друкарні Науков. Т-ва ім. Шевченка. Ст. 112. Форм. 8°.

Уляна Кравченко: ШЕЛЕСТИ НАМ, БАВІНОЧКУ. Поезії. Коломия, 1932. Нака. „Загальної Книгозбірні“. Ця збірка має посалі призначені на свята Матері. Є тут чималий вибір для дітей усякого віку, а також і для дорослих. Майже всі ті вірші були вже друковані.

О. Я. Кониський: НЕПРИМИРЕНА. Зі вступом і примітками Т. Коструби. ст. 103. Львів, 1932. Накладом Укр. Книгарні й Антикварні Рутоського 22.

Herman Diamand: PAMIĘTNIK, zebrany z wyjątków listów do żony, Kraków 1932. Str. 320. form. 4°.

Percival Cundy: A VOICE FROM UKRAINIA. Biographical sketch and translation from the works of Iwas Franko, R. E. Buffy and Co, Roland, Manitoba, ст. 74.

Кс. Piotr Tabiński: AKCJA UNIJNA, A KRYTYKA POLSKA. Warszawa 1932. Nakładem autora. ст. 46.

НОТИ.

Безкорований: Тиха сльоза, українська думка на цитру. Золочів-Львів.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 11.V. 1932 р' за масло експортне та десерове пріма 3-60 зол., за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1-20 зол., копу вель 3-40—3-50.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Львівський Український Театр „Циркун“ (сала Ремісничої Палати, Стрілецька площа ч. 7):

Неділя, 15-го V., год. 4. попол. „Гайда на літисько“. Музична комедія в 2 частинях (13 точок) П. Сороки.

Неділя, 15-го V., год. 8. веч. „Ревія ревій“. Вибір найкращих точок з усіх ревій у 3 частинах (18 точок).

Білетів скорше купувати в Нар. Торгові, а в день вистави від год. 10—12 передпол. і від 2—3 попол. при касі.

Великий Театр.

Четвер, 12 V. год. 8. веч. „Кармен“.

Театр Різнородностей.

Четвер, 12 V., год. 8. веч. Виступ Кру-

ковського.

Театр Новин.

Четвер, 12 V. вистава не відбудеться.

Кіна.

АПОЛЬО: „Прано до кохання“, „Парада дівчат“.

КАСНО: „Вастер Ктот жениться“

„Казанова мінусові“.

КОПЕРНИК: „Проклін роду мазарини“ (Анна Мей Вон), „Інгеїдзі“ екзотична фільма

ЛЕВ: „Хам“ (на осн. Ожешкової).

МАРУСЕНЬКА: „Проклін роду мазарини“ (Анна Мей Вон), „Інгеїдзі“ екзотична фільма.

МІРАЖ: „Більш кохання“ (Ліліана Гарвей, Вілаї Фріч).

ОАЗА: „Пісня про отамана“.

ПАИ: „Жінка на хресті“.

ПАЛАС: „Шангаї-експрес“ (Марлена Дітріх).

ПАСАЖ: „Людина без нерві“ (Кен Мейнара) і додатки.

ПРОМІНЬ: „Упавший ангел“.

СОНЦЕ: „Маларська рапсодія“, „Чортівський репортєр“.

СТИЛЕВЕ: „Пісня про отамана“.

УТІХА: „Чорний ас“, „Шалена дівчина“.

ХИМЕРА: „Циганські романи“ (Бриг. Гельм, Шільдкравт).

Програма радіо.

П'ятниця, 13. травня 1932.

Кенігсберг (217,1) 21.05 Симф. концерт, Братислава (278,8) 22.20 Пінг. музика, Галін (296,1) 18.00 Солисти, Штутгарт (360,6) 21.00 „Іммер відермалт Лібе“ оп. Грея, Гельсінґфорс (368,1) 17.00 Спів, Ем. Мантіла, 17.25 Соф. Штарк, спів, Бяґород (430,4) 12.05 Пісн. Руж. Милосевич, Прага (488,6) 19.20 Іт. та фр. пісн. Віден (517,2) 19.30 Опера, Харків (937,5) 15.00, 15.00, 20.00, 24.00 Концерт. Кенігсберґ-гаузен (1634,9) 11.00, 14.00, 20.00, 20.20 Трансмісії, 16.30 Концерт.

Львівське радіо.

П'ятниця, 13. травня 1932.

12.10, 14.45, 15.15, 15.50, 16.40 Грамофон, 13.20, 22.45 Метеор. ком., 15.05 Господарський ком., бірка, 15.25 „Фільма та факсові поради“, 15.45 Комунікат для плаваби та рибалок, 16.00 Листові твори (Фортеп.), 16.20 „Токування тетеряв та готура“, 17.10 Анга лекція, 17.35 Концерт (хор, оркестра), 19.15 Листи та програми, 19.30 Спорт, 19.35 Звіт із акції „Радіо дітям“, 20.00 Муз. балетика, 20.15 Симф. концерт, 22.50 Радіозауковик.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

На „Рідну Школу“ зложили ВП: Діти і днуки замість квітів на могилу незабутньої Мамі Людвиги з Іванівки і замість подяки за участь у похоронах і за зложеної заяви співчуття 50 зол.; Українська Каса — Замішки 300 зол. із зиску за 1931 р.; Стефа Юринєць Лєвова — Стебник 20 зол. замість квітів на могилу бл. п. Зенові з Юринців Джигало. Замість святочних побажань: Марія Чавс — Надвірна 5.20 зол., о. Іван Божейко — Перегіння 5 зол., Ярослав Сінґалевич — Стрий 5 зол., о. Евстахій Гордійчук — Залуче 3 зол. — ВП. Жертводавцям складає щирю подяку Головна Управа.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФІРАНКИ ручної роботи, капи — накидки, портієри, брокати — прекрасні — за безцінь тільки — Робітня Фрайліх, Львів, Синьгуська 21. Централь Віден, 1600 12—7

БІЖУТЕРІЮ — продає найдешевше — Домбровський-Розваржеський — Академічна 2. 1646 7-8

АДВОКАТСЬКИЙ кандидат з провінц. практикою шукає місця зараз Іван Олінець, Борислав 2, дім Боксера. 1546 3-3

КОСІВ, пансіон Е. Лукашевської приймає гості. Цини знижені. 1964 1-8

ПРАВДИВИЙ перський „сумах“ оказійно на продаж, Левинський, Поточного 58 від 4—5 год. 1965 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Спеціаліст

недуг легенів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Листопада 30. Тел. 84—43

1834 Пересвітлення Рентгеном. 2—4

Гребенів

Пансіон „ЗЕЛЕМІН“

положений в затишній місці, з прегарним видом на долину ріки Опору, ПОРУЧАЄ ВІД 15. ТРАВНЯ СОНЯШНІ КІМНАТИ З БАЛЬКОНАМИ. — Харч добрий та смачний. Цини помірковані. Зголошення приймає Управа пансіону. 4—2

МИХАЙЛО ВОЗНЯК

ІВ. БЕЛЕЙ і ОЛ. КОНИСЬКИЙ

До зв'язків Галичини з Наддніпрянщиною. — Цина 50 сот., з почт. пере- силкою 70 сот.